

عنوان مقاله:

بررسی آموزش مبتنی بر برنامه ریزی چندبعدی و آموزش های مرسوم بر خلاقیت دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فریده رحمانی - کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه آزاد تاکستان

زهرا سلامه زاده زواره - کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور آران و بیدگل

گیتا آرامی خیرآبادی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه پیام نور تفت

عصمت صالحی ریزی - کارشناسی ارشد علوم تربیتی گرایش برنامه ریزی درسی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

به فرآیند ذهنی کشف ایده ها و مفاهیم، یا آمیزش ایده ها و مفاهیم موجود خلاقیت یا آفرینندگی می گویند که فرآیند بینش خودآگاه یا ناخودآگاه منجر به تحریک آن می شود. یکی از عواملی که در رشد خلاقیت دانش آموزان موثر است، یادگیری انواع مهارت هاست. برنامه ریزی چندبعدی یک برنامه ریزی کل نگر است که به تمامی ابعاد وجودی دانش آموزان توجه می نماید. پژوهش حاضر با هدف بررسی آموزش مبتنی بر برنامه ریزی چندبعدی و آموزش های مرسوم بر خلاقیت دانش آموزان و به روش توصیفی - تحلیلی انجام شده است. یافته های پژوهش حاکی از تاثیر مثبت آموزش بر مبنای برنامه ریزی چند بعدی بر رشد خلاقیت دانش آموزان در مقایسه با سایر روشهای متداول است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی چندبعدی، خلاقیت، آموزش، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1746607>

